

Feestelijke receptie

"50 jaar verbroedering van de steden Coburg - Oudenaarde"
(Begroeting door burgemeester Dominik Sauerteig)

Geachte mevr. De Gouverneur van Cauter,
Geachte heer Burgemeester M. de Meulemeester,
Geachte leden van de gemeenteraden van Oudenaarde en Coburg,
Beste leden van onze verbroederingsverenigingen en besturen,
Beste gasten,
Geachte vertegenwoordigers van de pers,

Het is heel bijzonder dat ik, als burgemeester, een toespraak mag houden ter gelegenheid van een jubileum waarvan de oorsprong vóór mijn eigen geboorte ligt. Maar ik kan u verzekeren dat het houden van deze toespraak vandaag een zeer aangename taak is in mijn, toegegeven, nog jonge werk als burgemeester van uw zusterstad Coburg.

Ik breng u vandaag onze groeten over, niet alleen persoonlijk, maar ook namens de stad Coburg en mijn collega-burgemeester Hans-Herbert Hartan, die ons helaas niet kon vergezellen en in plaats daarvan de officiële zaken ter plaatse in Coburg waarneemt. Ik groet u ook namens de gemeenteraad van Coburg en de hier aanwezige leden van de gemeenteraad. En in deze groet uit Coburg wil ik uitdrukkelijk onze ereburger en oud-burgemeester Norbert Kastner betrekken, die deze stedenband tussen 1990 en 2014 met veel hart en ziel - soms zelfs drijfnat van het zweet, als ik aan legendarische fietstochten denk - heeft gepromoot...

De verbroedering tussen Oudenaarde en Coburg bestaat nu 50 jaar - een halve eeuw of twee generaties. Wat mijn grootouders ooit in de krant lazen, wordt nu dus ook door hun kleinkinderen onderhouden - ik ben heel blij een lichtend voorbeeld te zijn...

En juist dit feit is een van de hoekstenen van onze vriendschap en het uiterst actieve partnerschap tussen onze steden. Onze burgers, de jumelageverenigingen en ook de overheid zijn er al die tijd in geslaagd om het aanvankelijk kleine plantje met veel liefde en goede zorgen te laten uitgroeien tot een statige boom.

De oorsprong van onze vereniging is reeds door onze collega M. De Meulemeester in zijn toespraak belicht. Voormalige tegenstanders van de oorlog, of zo men wil duidelijk wil vernoemen, "vijanden", hebben de hand gereikt, hebben zeer persoonlijk en op een zeer persoonlijk vlak een vredesakkoord aangeboden. En, in de echte zin van het woord, waren er mensen aan de andere kant die deze uitgestoken hand met dankbaarheid aannamen, die de kans - die in die tijd allesbehalve vanzelfsprekend was - erkenden en aangrepen.

Daarvoor verdienen alle betrokkenen tot op de dag van vandaag ons grootste respect.

Hoe belangrijk een partnerschap is - of beter nog, een vriendschap zoals die tussen onze steden en vooral tussen onze burgers - hebben wij de afgelopen weken allemaal met pijn in het hart moeten ervaren. Ons continent is het toneel geworden van een aanvalsoorlog.

Oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid vinden opnieuw plaats op ons continent. Ook hier in Europa wordt het internationaal recht weer met voeten getreden. Een ondraaglijke situatie voor alle vredelievende Europeanen, die wij ons vóór 24 februari waarschijnlijk allemaal niet hadden kunnen voorstellen.

Tegen deze achtergrond is de vriendschapsband tussen Oudenaarde en Coburg belangrijker dan ooit. En ik kan alleen maar beloven: als Coburgse stadsbestuurders zullen wij alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat onze vriendschap blijft groeien en dat toekomstige generaties er zo goed mogelijk bij worden betrokken. Want het is onze taak en plicht om de waarde van vreedzame coëxistentie, ook over de grenzen heen, op lange termijn veilig te stellen voor onze kinderen en kleinkinderen!

Wanneer wij morgen samen met onze vrienden van Hastings een krans leggen ter herdenking van Bevrijdingsdag en de slachtoffers van de oorlog herdenken, is dat mijns inziens niet alleen een daad van herdenking - het is vooral een waarschuwing en een herinnering. Een herinnering aan het feit dat acties die de vrede tussen onze volkeren, de samenhang en de samenhangigheid in Europa in gevaar brengen, nooit meer van Europese bodem mogen komen. Voor mij is onze herinnering aan dit feestelijke weekend ook een belofte dat wij er samen alles aan zullen doen om elke vorm van oorlog in Europa te voorkomen.

Laten we met dit in gedachten even naar de toekomst kijken, naar het jaar 2072. Zou het niet prachtig zijn als onze kleinkinderen precies op deze plek het 100-jarig jubileum van onze stedenband zouden vieren en - wellicht samen met hun dan 86-jarige oud-burgemeester van Coburg - zouden terugblikken op een eeuw van vriendschap, wederzijds respect en waardering en zouden toosten op ontelbare mooie privé-momenten en ontmoetingen - in het vertrouwen dat er nog ontelbare zullen volgen.